

Pestszentimrei

Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VI. évfolyam 8. szám (54.) - 2009. november

ADVENT 2009

Isten-keresgélés? Az Úr jön el!

Indiai élményeim közé tartozik a megszámlálhatatlan kóbor kutya, ami egyaránt ott van a nyomornegyedek és a modern üzleti negyedek utcáin. Szaglásznak, loholnak, a legtermészetesebben vágnak át a hatsávós utakon, de legfeltűnőbb bennük, hogy mind szelídek. Se egy morgás, se ugatás, kitérnek ember és autó elől, és szünet nélkül keresgélnek.

Mintha a mai ember rejtett képei lennének, ahogy József Attila írja: „egyszer csak előbúvik nap-pali rejtekéből, belőlünk, az az oly-igen éhes, lompos, lucskos kutya és istenhulladékot, istendarabkákat keres-
gél.” (A kutya) A Teremtő Isten, akit a társadalom a hulladék közé dobott! Dirib-darabjára, szavainak morzsájára csak néha-néha talál rá, mint a padlásra

fölhordott lomok között egy rég keresett tárgyra. Nemrég egy idős néninél jártam, aki óvatos kérdésemre, hogy vannak-e hozzátartozói, így felelt: „Elfeledtek.” Az advent erre az Istenfeledésre válaszol. Benne a Teremtő Isten válaszol. Volt rá ideje. És volt hozzá elég szeretete. Izra-
el történetében év-
századokon ke-
resztül hívogatott a próféták által. És végül fölkelt, hogy maga elinduljon. Adventben a közeledő Istent várjuk, aki felé persze mi is elindulunk. Nemcsak mi keressük őt, hanem ő is keresgél minket. És találékonyságában

felülmúlhatatlan. Kívánok megtervezett és tartalmas adventi heteket, hogy készülletünk elvezessen a Megváltó születéséhez! *Márton atya*

Családi Missziós Advent

Az Egyház szüntelenül hív, hogy gondolkodásunkban, szeretetünkben nyissuk meg látásunkat a távolabb élők felé. Januárban többen papok egy missziós körutat tettünk Indiában, és így jutottunk el Madhya Pradesh államban lévő Panchkuiba. Maga a név is abból ered, hogy itt, a hegyek között megbúvó törzsek területén pár évtizeddel korábban verbita missziós atyák ástak 5 kutat. Ezzel kezdődött a misszió. Aztán szárba szökött a vetés és a hiteles krisztusi életet látva megtért az egész Bil törzs. Ma egy Szent Terézről elnevezett fiú- és lánykollégium a középpontja a verbita misszióknak, és erősen lerobbant állapotban van. Ott jártunkban a „kollégium” egy hatalmas üres teremből állt csupasz falakkal, ami este a szálláshelyet jelenti 200 gyermek számára, nappal pedig a derékaljakat felcsavarva a tanítás színhelyévé válik. Tervbe vették az épület felújítását és bővítését, amit 7 millió forintból meg lehetne valósítani. Ehhez szeretnénk plébániai adventi gyűjtésünkkel hozzájárulni. Készültek külön szórólapok erről. Mivel mi magunk is közösségi ház építését tervezzük, és erre gyűjtünk, át kell éreznünk az azokkal való szolidaritást,

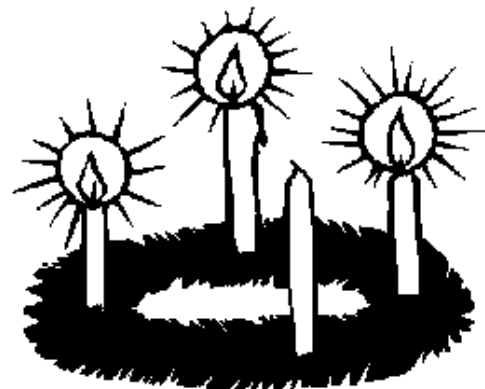

akik sokkal nehezebb körülmények között élnek. Csak így remélhetjük, hogy az Úr áldása lesz terveinken.

Advent 4 féle értelme

Bod Péter 1757-ben írta „*Krisztusnak négy adventusa, eljövetele vagy. Midőn a testben megjelent. Midőn a szívbe bészáll és az embert megtéríti. Midőn halála óráján elmegy az emberhez. Midőn eljő az utolsó ítéletre.*”

III. Ince pápa (aki Szent Ferencet Rómában fogadva először ismerte fel benne Isten küldöttét és fogadta el szóban a Reguláját) megfogalmazása szerint: *Krisztus megjelenik a test felhőjében (Betlehem), a kegyelem harmatában (megtérés), a halál tusájában és az ítélő szeretet tűzében (végdő).*

Adventi időben (nov. 30-tól) **minden hétköznap** hajnali **RORÁTE-MISÉT** tartunk **reggel 6 órakor**. Az adventi készület igényes és szép megélése lehet diákoknak, dolgozóknak és nyugdíjasoknak egyaránt, ha adventi napjaikat szentmisével kezdhetik, legalább a hét egy vagy néhány napján. A **minist-ránsokat** külön is hívjuk ezekre a misékre, hogy beöltözve szolgáljanak. *A templomot $\frac{3}{4}$ 6-kor nyitjuk.* Az utolsó rorate mise december 23-án lesz.

**„Ingatlanpiaci körkép”
avagy
Elsőáldozás 2009**

Úgy két éve rám bízott néhány (szám szerint egy tucat) „lakástulajdonos” azzal a szándékkal, hogy felkészítsem és avassam be őket a „lakáseladás” rejtelseibe. Mit kell tudni, mire kell figyelni, vigyázni – és főleg, hogy megtalálják azt a Lakót, aki számukra a legértékesebb, és aki a legmértőbb a beköltözésre. Kinek jobban, kinek kevésbé kellett beleásnia magát a „lakáseladás” rejtelseibe.

A hétről-hétre történő találkozásokon túl – ahol is egyre nőtt bennük a vágy az Igazi megismerésére és befogadására, és ezért sok mindent kellett tenniük -, volt a költözés előtt egy nagyon jelentős esemény: ki kellett jó alaposan takarítani a lakást (volt, akié teljes felújításra szorult). Mivel a találkozásig kb. fél év volt hátra, ezt még néhányszor meg kellett ismételni (a legjobb nyílászáróknál is jut be por, és a pókok sem alusznak ilyen sokáig).

Végre, 2009. október 18-án elérkezett a nagy nap. Előtte este mindegyikük szépen előkészítette, kipókhálózta, portalanította szíve lakását, majd ünnepi liturgia keretében szüleik segítségével beöltöztek abba a fehér ruhába, amiben másnap várták és fogadták szívük új lakóját. Kezükben a megáldott, égő gyertya, nyakukban a kereszt jelezte, hogy csakis Egyvalaki számára van hely a szívükben, és visszavonhatatlan a döntésük a Legszentebb mellett.

A másnapi ünnepi szentmisében megérkezett mindegyikükhöz a várva-

várt Lakó, akinek kitárták szívük kapuját – az, aki a legnagyobb árat fizette minden egyes lakásért...

Add drága Jézusom, hogy elsőáldozóink szíve valóban örök lakás maradjon Számodra, hogy mindig törekedjenek tisztasága megőrzésére és vágyjanak a Veled való gyakori találkozásra.

Bönöczk Andrea hitoktató

Akik szívében örök lakást vett Jézus:

Antal Mária, Hering Ákos, Hidegkuti Dorottya, Kádár Ramóna, Kergyó Zsófia, Lesznyák Lilla, Mandák Enikő, Rácz Lili, Sajgó Réka, Soós Sára, Sovárd Róbert, Szőke Anna

Ahogy a gyerekek megélték a „nagy-takarítást” (első gyónás):

„Nagyon jó volt, hogy megszabadultam a bűneimtől, hogy elégettük a bűnöket, hogy megnézhattuk a Robi keresztelését.”

„Nagyon vártam azt a napot, hogy megkönnyebbüljek. Jó volt, hogy a többiekkel együtt lehettem. Élveztem az összes mesét. Tetszett a bűnök elégetése.”

„Az tetszett legjobban, amikor a fehér ruhát rám adták, és amikor az unokatestvéreimet megkeresztelték.”

„Minden nagyon szép volt Jézussal.”

„Nagyon tetszett, amikor Márton atya kérdezte, hogy ellene mondok-e a bűnnek és hiszek-e Jézusban.”

Elsőáldozói élmények:

„Nagyon boldog pillanatok között lettem elsőáldozó. Végig mosolyogva tekintettünk egymásra. A templom gyönyörűen fel volt díszítve. Az egész csa-

lád velem volt, és ettől még boldogabb voltam. Anya és mama ünnepi ebédet készítettek.”

„Nagyon jó volt a megszentelt menyegzős ruhában lenni. Nagyon jól éreztem magam, hogy a szívembe költözött Jézus.”

„Jó volt, hogy a hittanos társaim olvasták az olvasmányt és a szentleckét, és hogy Márton atya mesét mondott a három lovagról.”

„Sok készülés után végre megkaphattam Jézus Krisztus testét és véré. Az előző esti gyónás következtében belülről is tiszta voltam, amit a fehér ruha jelképezett.”

„Jó volt találkozni Jézussal.”

„A szüleim partit rendeztek, amire nagyon sokan eljöttek.”

„Jó érzés volt, mivel tiszta volt a lelkem. Jó volt, és máskor is megyek. A következő elsőáldozók elsőáldozásán is ott leszek, hogy visszaemlékezek a sajátomra.”

A bizalom zarándokútja - a „Taizé-érzés”

Megpróbálok emlékezni. Tudom, hogy volt valami fontos, amit szerettem

volna megosztani másokkal a pécsi regionális találkozóról, de nem tudtam. Most amikor elmondhatnám, a memóriám szórakozik velem. Minden más eszembe jut, ami csak az elmúlt hetekben szétzúzta bennem ezt az érzést... De várjunk csak...

Itt ülök a vonaton, messze bámulok és elgondolkodom, miért is vagyok itt, miért is megyek Pécsre. Aztán hirtelen rájövök egy másik dologra, hogy az Úr már megint megtréfált, mert otthon idegeskedni kezdtem, legszívesebben el sem indultam volna, a tömegközlekedés, a sok ember, és annak a gondolata miatt, hogy biztos, hogy senki sem fog egy perc nyugtot hagyni nekem, és a vonat egy lepusztult szerelvény lesz, amivel három órát zötykölődünk, egymás nyakán nyomorogva. Nem így volt: a pályaudvaron ott állt egy vonat csak nekünk, kényelmes ülések, tisztaság. Mi kell még egy jó utazáshoz? (...) Nézek ki az ablakon a messzeségbe, keresek valamit. Ezt szeretem: Elmerengeni a mezők látványán, feltárni lelkünk legbelsejének rejtett titkait, szemünkkel az erdők sűrű fáinak között kutatva, a bozótban, a sötétben, ahova senki sem megy szívesen. Az Istent kereső Egyház útra kel, és nem csak azért, mert élete a földön zarándok lét, és állandóan úton kell lennie, hanem hogy tagjai mélyebben kapcsolódjanak egymáshoz... Kezemből a jegyemet szorongatom. Nem akármilyen jegy ez, külön a Taizé találkozóra nyomtatták: „Jaszper Mária részére, a KIA által szervezett különvonatra, Bp-Pécs-Bp menettérti útra.” Talán a KIA-nak csak a reklám fontos, vagy tényleg volnának még jó emberek, akik nem keresztény lévén keresztény programot támogatnak? Ki tudja...

Vagonról vagonra, fülkéről fülkére járva, az ember egy különös jelenségre figyelhetett fel, bár ez csak annak a kalauznak lehetett meglepő, aki még soha nem utazott hatvagonnyi Krisztushívővel. Egyik-másik kocsiban gitáros énekek zengnek, egy átjáróban atyák és szerzetesnővérek mormogó hangja nyomja el a szerelvény zakatolását, amint zsolozsmába merülve magasztalják Isten. Egy vonat, tele kegyelemmel száguld Pécs felé, és melynek szent céljáért még a felhők is eltűnnek az égről. Dicsőséges nap ez!...

Hiszem, hogy Isten mindent eltervezett rólam. Szembesít minden gyengeséggel, és ezt sosem mulasztja el. Egy idős házaspárnál kaptam szállást. A családfőnek térdtől leamputálták a lábait. Sosem tudtam igazán mit kezdeni a fogyatékkal élőkkel, megpróbáltam szeretettel lenni irántuk, és úgy kezelni őket mint más embertársaimat. De hiába, az ember szívébe beférkőzik egy kis viszolygás, a görcs, vagy egyszerűen csak simán leblokkolunk. A szállás elfoglalása után az egyik helyi iskolához mentünk, ahol a már megszokott tömeges, földön ülős módon fogyasztottuk el vacsoránkat. Sajtkrém rúd repült egyik kézből másikba, a keksz körbe járt. Mindenki ugyanazt kapta, mégis nagyon szívesen osztottuk szét egymás közt.

És végül elérkezett a várva várt pillanat, a sportcsarnokban elkezdődött az esti imaóra, és végre megismertem igazán, mi az a Taizé. Sok országból sokféle ember érkezett. De ez nem számít, hisz nincs nyelvi akadály, mindenki a saját nyelvén hallja az ígét, az imát, és a választ a sok kérdőjelre. Mintha tudták volna, milyen állapotban indultam el itthonról: kicsit össze-

zavarodottan. A megoldás a gondokra így hangzott: „Jöjj a kereszthez és hajtsd rá a fejed, add oda minden terhedet Krisztusnak, mert Neki van ereje, hogy elhordozza nehézségeidet.” Erre a felszólításra sokan indultak el. A „Taizében jártasak” térden járva mentek. Ez alatt hosszan hangzottak az énekek. A lélek egyszerűen felemelkedett, és semmi sem volt, ami ezt meg tudta volna akadályozni. A kereszthez közeledve térdre ereszkedtem, olyan volt ez, mint amikor már nem bírunk a kimerültségtől, a terhektől járnival, csak vergődünk, kúszunk, mászunk. Odaérve Jézus kezébe hajtottam fejemet, ekkor hirtelen minden megszűnt létezni körülöttem, megjelent Ő előttem, láttam, ahogy a keresztre szegezik, de ebben az eseményben mégis mély nyugalom töltött el, béke és csend honolt a szívemben. Megkönnyebbült voltam és szabad, mint még soha. Egy valóra vált álom, a „Taizé-érzés”, aminek nem akartam, hogy vége legyen.

Egész éjjel jó lett volna csendben maradni. De mit tegyünk, az emberekkel kommunikálni kell... Ezen a hétvégén négy ilyen imaóra volt, meg fakultációk és előadás, de utóbbi kettőből semmi sem maradt meg. Az énekek azonban a magasba emeltek, a csend és a béke újrám szállt. Hazajövet minden úgy volt, ahogy odafelé is. Az énekek, a papok

zsoltárai ismét megtöltötték a vagonokat. Sok különös találkozás: beszélgettem egy reformátussal az eukarisztiáról, egy metodistával, aki - még ha a katolikus tanítással fenntartásai is voltak - csupa jó véleménnyel volt a találkozóról. Nem is tudtam ez idáig, hogy Taizé ökumenikus. A keresztény egység megtapasztalása ez, amiért ennyit utaztunk...

Másnap is ennek a találkozóknak mámorában úsztam. Az ott tanult énekeket zengtem a lakásban. Újabbakat töltöttem le az Internetről. Addig volt ez így, míg meg nem tudtam, hogy robbanás volt a templomba. Aztán látva a keletkezett kárt, és a kidőlt vasajtó helye fölött a falon, a koromban egy keresztet, komolyan elgondolkodtam. Talán jelent valamit? Valamit biztosan. Isten gondviselése azonban mindent elrendezett. Nem égett le a templom, és egy takarító cég emberei egy hét leforgása alatt úgy kitakarították, hogy olyan tiszta lett, mint még azelőtt sohasem. Így, hálatelt szívvel, tovább kántálom kedves Taizé énekeimet. Még most is...

*Áldott légy Uram, mert mindenkor meg-
óvsz, figyelmeztetsz, tanítasz, betöltesz
ajándékaiddal, és mert végtelenül sze-*

retszt minket! Legyen

*Neked dicső-
ség mindö-
rökké!*

Marcsi

Együtt ünnepelni jó...

... hát még ha olyan kedves szent megünneplésére készülünk, mint Szent Miklós püspök, akiről az idén első alkalommal (de hagyományteremtő szándékkal) közösen szeretnénk megemlékezni. Az ünneplésre 2009. december 5-én (szombaton) délután 3 órától kerül sor. Kérjük, hagyjátok ezt a délutánt szabadon! A részleteket egyelőre fedje titok, de a hittanórákon és a templomi faliújságon levő plakátról a jövő héten minden kiderül...

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Az év végéhez közeledve hívjuk a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. Jelen Hírlevelünkhöz mellékelünk **készpénzbefizetési (sárga) csekket**, amelyen egyházközségünk részére az egyházi adót be lehet fizetni. A személyi jövedelemadóból levonható a befizetett összeg 30 %-a. Erről igazolást adunk 5.000.- Ft feletti befizetések esetén, ha a csekk közlemény rovatában feltüntetik az adószámot.

Közcélú adományok esetén cégeknek is tudunk igazolást adni. Természetesen ekkor befizetőként a cég nevét és adószámát kell megadni. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen továbbra is be lehet fizetni a hozzájárulást személyesen az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérjük a híveket, hogy

anyagi hozzájárulásukkal támogassák egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:

**Pestszentimrei Római Katolikus
Plébánia**

10103881-45238100-01000004

Középiskolások Assisi jegyében

A minitáborok 6 éves történetében az eddigi legkevesebben tudtak eljönni a középiskolás közösségi hétvégére, így a 13 résztvevővel valóban „mini” lett a csapat. Nem is volt baj, mert a hétvégét Tahiban, egy családi házban tartottuk végül. Másrészt külön ajándék lett a kicsinységünk, mert Assisi Szent Ferenc lelkületében, a ferences eszmény jegyében próbáltunk élni, aminek köztudottan alapja a „minoritás”, a kicsinység. Assisi Ferenc életének apró történeteivel keltünk és feküdtünk, és még a miséken is az ifi vezetők prédikáltak. Az igazi kihívás azonban szombat délelőtt várt ránk, mert szerettük volna kipróbálni, vajon igaz-e, amit Ferenc mondott első társainak: *„Fiacskáim! Ne szégyelljétek adományért menni, mert az Úr szegénnyé lett értünk ebben a világban. Bizony mondom nektek, sokan jönnek ebbe a Rendbe e világ nemesei és bölcsei közül, és nagy megtiszteltetésnek veszik majd, ha koldulni mehetnek. Az Úristen áldásával, bizakodva és örvendező lélekkel menjétek tehát alamizsnáért, mert az Isten szeretetét nyújtjátok azoknak, akiktől*

adományt kértek, amikor azt mondjátok: 'Adjatok nekünk alamizsnát az Úr Isten szerelméért, melyhez képest a föld és az ég semmiség.'”

Ezt megfogadva mi is elindultunk kettesével, és lementünk a faluba, hogy bezörgetve a házakba Ferenc lelkületében az Isten szeretetét hirdessük az embereknek. Aki elfogadta, azt a Nap-himnusz néhány sorával ajándékoztuk meg, végül a bátrabbak Isten nevében egy kis élelmet kértek közös vacsoránkhoz. Ahogy vártuk, kaptunk elutasítást és befogadást, értetlenséget és hálás köszönetet, hideget és meleget. Ez utóbbit szó szerint is, mert a gyümölcsök, sütemény, hurka-kolbász és kenyérke mellett még házi lecsót is kaptunk üvegben, amit a szintén adomány három tojással elkeverve jóízűen fogyasztottunk el. Isten dicsőségére!

A minitáborban nekem legjobban az együttlét tetszett, az a lelkület, amiben együtt voltunk. Ahogy egymással beszélgettünk, hogy a levegőben semmi feszültség nem volt. Az összetartás, a barátság jellemezte a tábort. Szent Ferenc élete, amiről tanultunk, biztos vagyok benne, hogy mindenkit megérintett. Amikor Istent hirdetni (és egy kis alamizsnát kérni) voltunk lent a faluban, szerintem az nemcsak azoknak az embereknek volt egy kis lelki felüdülés, akikhez bejutot-

tunk, hanem nekünk is. Állítom, hogy ez az egyik legjobb tábor volt. Cs. Márton

Robbanás a toronyban

2009. október 26-án, hétfő reggel 8 óra után nem sokkal tompa dörrenés hallatszott templomunk körzetében. Felrobbant a templomtoronyban, a kórusról nyíló vezérlőteremben az egyik mobil átjátszóállomás tartalék áramellátója („akkumulátor szekrény”). Ekkor már véget ért a reggeli szentmise, a templomot bezártuk, így senki sem tartózkodott bent. A detonáció akkora erejű volt, hogy tokostul kidöntötte a vasajtót, és a kórusra dobta, igaz, az nem falazatba volt ágyazva, hanem könnyűszerkezetes gipszkarton falba volt építve. A robbanás következtében égni kezdtek a teremben lévő elektromos berendezések műanyag alkatrészei, és rövid idő alatt sűrű, maró szagú füsttel árasztotta el az egész templomot. Szerencsére a fellobbanó lángok oxigén hiányában hamar elaludtak (a helyiségnek nem volt szellőzése), azonban megolvadt műanyag folyások formájában jól látható nyomot hagytak maguk után.

A három autóval kivonuló tűzoltóknak lángot már alig kellett oltaniuk, és fő feladatuk a füstmentesítés volt. Hatalmas vákuumszivattyúval szellőztették ki a templomot. Levonulásuk után viszont vastag por és rendkívül átható

kellemetlen szag maradt vissza a templomban.

A kárrendezés ill. helyreállítás ügyében sikerült megnyugtató megoldást találni. A T-Mobil egyértelműen vállalta a felelősséget, és vállalta a károk helyreállítását és a takarítást is. Intézkedtek azonnal, és már másnap kivonult egy speciális tűzkármentesítési takarítócég (Belfor) 10 emberrel, nagyteljesítményű ipari gépekkel, akik felállványozták az egész templomot a mennyezetig, és négy napon át takarítottak, lemosták a falakat, a padlózatot, a szobrokat és mindent úgy, hogy felépítése óta talán nem is volt kitakarítva így a templom. A templom minden szőnyegét (kb. 41 db) és a padosorok üléshezait tisztítóba vitték, ezeket csak bő két hét után hozták vissza. A takarítás következtében az égett szag eltűnt, a templomnak inkább citrus illata lett. A takarítás befejeztéig a reggeli szentmiséket a hittanteremben tartottuk. Következő vasárnapra minden helyreállt, a hívek zöme csak a takarítószerek átható illatán és a szőnyegeitől

megfosztott „csupas” templomon lepődött meg. Az azóta eltelt időben befejeződött a leginkább sérült vezérlőterem helyreállítása, és már az új elektromos szerkezeteket szerelik, ami eltart még néhány napig. A gyors és szakszerű intézkedés következtében kárunk gyakorlatilag nem maradt.

Hozzá tartozik a történetekhez, hogy jómagam a robbanás hajnalán indultam Erdélybe, a Retyezát hegységbe kirándulni fiatalokkal, a hír már Erdélyben ért utol. De világi munkatársaim (Bekk János sekrestyés, Bönöczk Péter világi elnök, és a többiek) megnyugtattak, hogy minden rendben van, a dolgok intézését kézbe vették, és további jó utat kívántak nekem. Ezt hallva valóban nyugodt szívvel kirándulgattam péntekig a 2500 m-es csúcsokon. Nemcsak a takarítóbrigád, de munkatársaim is jelesre vizsgáztak. Hálas köszönetem nekik!

- plébános -

„Egész héten jelen voltam a takarítási munkálatoknál. Nagy öröm volt számomra, ahogy láttam, hogyan gondoskodik az Úr mindenről. A takarító brigád tényleg nagyon precízen, rendesen dolgozott. Még a "2000 éves" koszt megpókhálót is leszedték, olyan helyeken is, amit a korom nem ért. A templomnak citrus illata van. Hát elég furcsa, a megszokott tömjénes-templomszag után. De sokkal jobb, mint az égett kábel... A lényeg, hogy a templom 'üzemkész'!”

Marcsi

HAJSZOLÓ

Örülünk, hogy közösségünkől újabb két fiatal végezte el sikeresen az Országos Katolikus Ifjúsági Vezetőképzőt, a Hajszolót. Gratulálunk **Korhut Tamásnak** és **Boda Péternek**! És továbbra is kérjük őket, hogy maradjanak a hittanos pásztorokodás áldott szolgálatában, ahogy eddig is tették. Azért nekik is szót adunk. Íme:

Miért is jó Agyonhajszolt Áldozatnak lenni? A Hajszoló, ahogy már a neve is utal rá, nem a pihenésről szól. Az ifjúság vezetésére készít fel, hogy

megtanítsz játszani és játékot tanítani, felkészít, hogy tudj válaszolni olyan kérdésekre, melyekre eddig nem tudtál. Ezen kívül felbecsülhetetlen értékű közösségi élményt ad. Olyan emberekkel találkozhatasz, akik szintén szívükön viselik az ifjúság nevelését. Felkészít a keresztyéni életre, mások véleményének elviselésére, a nehéz emberek kezelésére, hogy kitartással légy a nehézségek ellenére is. Megtanít, hogy oszd be az erődet, hogy légy boldog és eredményes vezető. Ha egészen beleadod magadat, sok gyümölcssel gazdagodhatsz a másfél évi tanulás alatt.

És még párt találni is segíthet, nekem legalábbis ott sikerült megtalálnom a hiányzó feletem. Csak ajánlani tudom annak, aki szeretne gyerekek vezetésével foglalkozni mind táborok, mind egyéb csoportos összejövetelek szervezésében.

- vojadzser -

Pont két évvel ezelőtt kezdődött az egész. Valamikor novemberben kellett leadni a jelentkezést a Hajszolóra. Mint ennek a cikknek a megírását, azt is az utolsó perig halogattam. Régebbi hajszolósok közül mindenki biztatott, hogy menjek, mert jó buli. Jól mondták, tényleg az volt, nem bántam meg. Új emberekkel ismerkedtem meg az elmúlt 1,5 év során. Sokat tanultunk egymástól és az oktatóinktól. Például azt, hogyan vezessünk kiscsoportos beszélgetést, szervezzünk táborot, és persze rengeteg játékot és éneket tanultunk. Több alkalommal kipróbálhattuk, hogy mennyire sajátítottuk el a tanultakat. Idén tavasszal részt vettünk a Nagymarosi Ifjúsági Találkozóon mint csoportvezetők. Annyira jól sikerült, hogy többen az őszi találkozón ismét részt vettünk, akkor már gyakorlott, végzett hajszolósként vágtunk bele a feladatba. A Hajszoló igazából nem csak egy tanfolyam, annál jóval több, a végére közösségé formálódott a társaság. Nagyon örülök, hogy én is tagja lehetek ennek a közösségnek.

Boda Peti

Ad multos annos

14 évi hűséges szolgálat után október végével „nyugdíjba” ment templomunk sekrestyése, Orosz Laci bácsi, aki 79 évesen is áldozatosan látta el a templom szolgálatát, mindig készen állt, és önkéntes munkával a kert nagy részét is rendben tartotta. Szintén átadta a munka dandárját a fiatalabbaknak Szarvas

Andrásné, Marika néni, aki a templomi terítők, textilek gondozását végezte. Mindkettőjüknek hálás köszönet! Ad multos annos!

Vers

Rónay György:

Advent első vasárnapja

Amikor a fák gyümölcsöt teremnek,
tudhatjátok, hogy közel van a nyár.
Tűzre dobhatsz, Kertész, mert nem
terem meg korcs ágaimon más,
mint a halál?

Amikor jelek lepik el a mennyet,
álmunkból kelni itt az óra már.
De ha hozzám jössz, pedig megüzented,
angyalod mégis álomban talál.
Meg akartál rajtam teremni, rossz fán;
Nem voltál rest naponta jönni hozzám.
Ajtóm bezártam. Ágam levetett.
Éjszakámból feléd fordítom orcám:
boríts be, Bőség! Irgalom, hajolj rám!
Szüless meg a szívemben, Szeretet!

Erről-arról közösségünkben

17 fiatallal vettünk részt a kerületi plébániák szervezésében tartott Ifjúsági Bálon október 16-án a Szemere-telepi Don Bosco Házban. Ennyien talán még sosem voltunk, mert vagy 120-an próbáltuk a rumba lépéseit a parkettán. Jó volt!

A Borkostolgotó Papák Club-ja (BPC) októberben a borvidékek gyöngyszemét látogatta meg. Nyolc rettenthetetlen szívű apuka a szekszárdi Sárosdi pincészetet kereste fel, és egy kiadós hideg ebéd keretében kostolgotta a bort. Bár most kevesebben voltak a szokottnál, a jókedv nem illant el.

Plébániánk klasszikus kórusa fölvette a Szent Imre Kórus nevet, amit október 11-én a 10 órás szentmise keretében zenei szolgálattal és a mise végén a kórus megáldásával ünnepeltünk meg.

Az őszi mindig munkát ad a kertekben. Így történt, hogy november első szombatján tucatnyi lelkes felnőtt és néhány még lelkesebb gyerkőc érkezett, hogy nekilásson a hatalmas templom- és plébániakert rendbetételének. Gyűlt halomba az avar, ráncba szedetté vált a kert, és csodálkozva néztük, hogy mire képes a közös akarat.

Ugyanilyen közös munka gyümölcse volt, hogy néhány testvér áldozatos szorgalommal kezdte bontani a Cserkészház melletti dűledező melléképületeket. A fabódé eltűnt és a síthalom elpárolgott. Köszönjük mindnyájuknak!

Látogass el plébániánk honlapjára!
www.communio.hu/pestszenimre
 Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találasz!

A honlapra részletes plébániai eseménynaptár is fölkerült.

Hirdetéseink

Az advent kezdete előtt, nov. 28-án szombaton de. közös **adventi koszórúképzítésre** hívjuk a gyermekeket és családokat reggel 9-től 13-ig a plébánia tanácstermébe. Az alapanyagokat helyben lehet olcsón megvenni, de díszítő termékeket lehet, saját szerszámokat pedig érdemes hozni.

December 10-én, csütörtökön rendezük meg az idei **Adventi (Kerületi) Ifjúsági Találkozót (ADIT)** a Soroksár-Újtelepi plébánián. Este 6 órakor kezdődik, és kb. 10-ig tart. A találkozó mottója: „*Izleld és lásd!*” A program: közös éneklés és játék; plébániai ifi csoportok akadályversenye a mottóval kapcsolatban; gitáros szentmise; agapé. Plébániánkról $\frac{3}{4}$ 6-kor közösen indulunk autókkal!

Templomunkban **Katolikus Kalendárium**, 2010-es **falinaptár** és karácsonyi **képeslapok** kaphatók. Megvásárolhatóak az oldalhajóban.

December 5-én du. 4 órakor a Vörösmarty Ének-Zenei Általános iskola kórusának lesz **adventi koncertje** templomunkban.

A **felnőtt kezdő hittancsoportba** azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek keresztény hitünkkel vagy

szeretnék azt elmélyíteni, akár nincsenek is megkeresztelve. Ez a hittan kéthetente (az év páros heteiben), hétfőn este ½ 9-től lesz. Aki ismer a környezetében ilyen érdeklődő felnőttest, kérjük, hogy hívja meg őt ebbe a csoportba. A következő alkalom november 23-án lesz.

Nagy szeretettel hívunk újabb gyermekeket a **ministránsok** közé a szentmisék és az oltár szolgálatára.

A plébániai **Baba-mama klub** minden szerdán reggel ½ 10-től ½ 12-ig várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra a Cserkészházban.

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben. Várjuk idősebb testvéreinket, imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre. Legközelebb november 23.

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja:

www.nerifulopkorus.atw.hu

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznapi: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkalmazási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

a 2009/2010-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások I. (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra <i>vagy</i> Szerda ½ 5 óra
Óvodások II. (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Szerda ½ 6 óra
4. osztály	Csütörtök 6 óra
5. osztály	Szerda ½ 5 óra
6. osztály	Kedd ½ 5 óra
7. osztály	Hétfő 6 óra
8-9-10. osztály	Kedd 6 óra
11-12. osztály	Szerda 6 óra
Ifjúsági (egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házaspár hittan	hónap 2. péntekén ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páros hét)
Felnőtt Katekézis	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páratlan hét)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszenitimre